

záboru pozemkového a že jich povinná n a b y l a, a není proto v pro-
jednávaném případě rozhodující, zda jich nabyta přímým přídělem či
kupní smlouvou od jiných přídělců, schválenou ministerstvem země-
dělství, neboť i v tomto druhém případě podržují pozemky ty povahu
pozemků pocházejících z pozemkoreformního přídělu. V rozhodnutí
č. 7711 Sb. n. s. bylo vysloveno, že dokud nebyly přidělené pozemky
odevzdány přídělci do vlastnictví, nýbrž jen do užívání a držby, nelze
na jeho práva vésti exekuci bez svolení Státního pozemkového úřadu;
z toho plyne, že se svolením Státního pozemkového úřadu, nyní mi-
nisterstva zemědělství, exekuci vésti lze. S tím není v rozporu rozhodnutí
č. 10096 Sb. n. s., které chrání rovněž jen zájmy Státního pozemkového
úřadu. Touto exekucí mohly by býti dotčeny toliko veřejnoprávní zájmy
ministerstva zemědělství, nikoli však práva povinné, když si vymáhající
věřitelé chtějí pohledávky, které jim je ona dlužna, uhraditi z výnosu
nemovitostí, na nichž povinná hospodaří a z nichž užítky sklízí. Poně-
vadž však dovolací stěžovatelé navrhli exekuci vnucenou správou ne-
movitostí podle §§ 98 a násl. ex. ř. a nikoliv exekuci podle §§ 331 a násl.
ex. ř., právem rekursní soud zamítl jejich exekuční návrh.

Čís. 16411.

**Osvojencovi potomci, narození po ujednání smlouvy o osvojení, jsou
účastníky řízení o zrušení právního poměru založeného osvojením a
nutno k jejich zastupování, jsou-li nespovědní, podle § 271 obč. zák.
ustanovití v řízení tom opatrovníka. Nestalo-li se tak a byla-li smlouva
o zrušení smlouvy o osvojení vzata soudem na vědomí, je řízení zma-
tečné (§ 41, písm. f), zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.).**

(Rozh. ze dne 21. října 1937, R I 989/37.)

Podle svolení okresního soudu v K. ze dne 22. dubna 1922, č. j. P IX
133/19-23, osvojili manželé Antonín a Alžběta K. tehdy nezletilou Annu
H., narozenou dne 22. června 1912, nyní již zletilou a provdanou za
Adolfa F. Z manželství Adolfa F. a osvojenky Anny F. se narodilo dne
31. července 1935 dítě nezletilá Alžběta F. Podle notářského spisu ze
dne 24. března 1936 uzavřeli Antonín a Alžběta K. jako osvojitelé
s Annou F. jako jejich osvojenou dcerou smlouvu o zrušení osvojenec-
kého poměru. Manžel Anny F. Adolf F. jako otcovský opatrovník ne-
zletilé Alžběty F. projevil nesouhlas se zrušením osvojení resp. si vy-
hradil souhlas, kdyby manželé K-ovi náležitě zabezpečili budoucnost
nezletilé Alžběty F. Dne 26. června 1936 došlo k dohodě v příčině za-
jištění nezletilé dcery osvojenky Anny F. Zajištění to však poté man-
želé K. podáním ze dne 14. října 1936 odvolali. Soud prvé sto-
lice na oznámení osvojitelů i osvojenky Anny F. vzal zrušení práv-
ního poměru založeného osvojením na vědomí. R e k u r s n í s o u d
zrušil k rekursu nezletilé Alžběty F., zastoupené otcovským opatrovní-

kem Adolfem F., napadené usnesení pro zmatečnost a uložil soudu první stolice, aby dále o věci jednal a znovu rozhodl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu osvojitelů.

D ů v o d y:

Jde o úplné zrušení právního poměru z osvojení, založeného před účinností zákona o osvojení ze dne 28. března 1928, č. 56 Sb. z. a n., pro něž podle § 13, odst. 2, řeč. zák. platí předpis § 7 téhož zákona.

Mezi osvojiteli a osvojenkou a nezletilou dcerou osvojenky Alžbětou F. nastal po právu týž poměr, jako mezi rodiči a manželskými dětmi, pokud zákon jinak neustanovuje. Osvojenka a její nezletilá dcera nabyly proti osvojitelům všech majetkoprávních nároků jako manželské děti (§ 183 obč. zák., § 4, odst. 1, zák. o osvojení). Proto stanoví § 7 zák. o osvojení, že dohodou všech účastníků právního poměru založeného osvojením může být tento poměr opět zrušen, a jsou-li tu nespoleční účastníci, jest ke smlouvě o zrušení zapotřebí svolení zákonného zástupce, který se jím ustanoví, a schválení poručenského (opatrovnického) soudu. Nezletilá dcera osvojenky Alžběta je tedy (účastnicí řízení, a proto jest u ní třeba k zrušení právního poměru z osvojení podle § 7 zák. č. 56/1928 Sb. z. a n. svolení zákonného zástupce, kterým však nemůže být otcovský opatrovník, neboť může jíti o protichůdné zájmy nezletilé a jejích rodičů, nýbrž kolisní opatrovník zřízený podle § 271 obč. zák., a schválení opatrovnického soudu. To se však nestalo. Právem proto rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu pro zmatečnost podle § 41 f) zák. č. 100/1931 Sb. z. a n.

Čís. 16412.

Dočasná opatření v exekučním řízení proti nezaměstnaným (vlád. nař. č. 77/1936 Sb. z. a n.).

Podle řečeného vládního nařízení nelze odložit opětnou dražbu (§ 154 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 21. října 1937, R I 1035/37.)

Srv. rozh. č. 14432 Sb. n. s.

Exekuční soud odložil podle § 1 vládn. nař. č. 77/1936 Sb. z. a n. k návrhu nezaměstnané povinné opětnou dražbu nemovitosti ve vložce č. 341 poz. knihy B. na dobu až po 30. červnu 1938, vycházející z názoru, že se předpisy vládn. nař. č. 77/1936 Sb. z. a n. vztahují i na opětnou dražbu, ježto opětná dražba není dražba proti zmeškalému vydražiteli, nýbrž pokračováním řízení proti povinnému samému. **Rekursní soud** zamítl návrh na odklad opětné dražby. **D ů v o d y:** Jde o právní otázku, zda možno užití úlev poskytnutých nezaměstnaným vládním nařízením č. 77/1936 Sb. z. a n. při opětné dražbě. Podle § 154